

مؤمنین و حیات طیبه

حیات طیبه رهاورد سیر الی الله است که اولیای خدا با پیمودن مسیر بندگی و پاسداری از پیمان فطری و میثاق ملکوتی به آن رسیده و از ثمرات آن بهره می‌برند. حیات طیبه در عالم عندالله و در تحت ولایت حق تعالی برای اولیای خدا تحقق می‌یابد. معیار برخورداری از آن، درجه ایمان و زمینه سازش بردباری در جهاد با هواهای نفس و نفسانیت است.

در ایام اعتکاف رمضانیه، در تاریخ ۱۳۹۳/۵/۳ نشستی با موضوع مؤمنین و حیات طیبه با حضور استاد گرامی حجه الاسلام آقای میرباقری در مشهد مقدس، برگزار شد که گزیده‌ای از سخنان ایشان به شرح ذیل است.

حیات در قرآن و مبدأ حیات با تعابیر مختلفی بیان شده است. مبدأ حیات خداوند متعال است. حیات وقتی می‌خواهد به ما برسد گاهی در قالب رحمت الهی است، مثل آب. خدای متعال مرده‌ها را این‌طور زنده می‌کند، گاهی در تعابیر قرآن آب واسطه رسیدن حیات به موجودات الهی می‌شود. آب سرچشمه حیات است. گاهی در معنای باطنی‌تر استفاده می‌شود، در سوره انفال، خداوند داستان جنگ بدر را تعریف می‌کند؛ ما از آسمان آب را فرو فرستادیم که چند خاصیت برای آن ذکر شده است؛ «یطهرکم» بارانی که به‌موقع نازل شده. مقصود از سماء وجود نبی اکرم صلی الله علیه و آله و آبی که از آن ساحت نازل شده، امیر المومنین علیه السلام است.

یکی از عواملی که حیات به آن وابسته است ماء است، باطن آن ولایت علی علیه السلام است، اگر بر آن طریقه‌ای که مقدر کرده بودیم آن‌ها را سیراب می‌کردیم.

درجات ایمان بستگی به درجات چشیدن و فهم معارف است. برای رسیدن به حیات طیبه باید به محیط ولایت امام برسیم. امام مبدأ نور و هدایت انسان است. امام در انسان طلوع می‌کند و انسان در شعاع نور حرکت می‌کند، مؤمن که نور ایمان در آن است حقیقت نور انسان نور امام است. محبت امام و مقام ولایت هم همین است. اگر کسی به مقام حب رسید نور امام در قلب او جاری می‌شود.

